

Додаток 9

«Юне слово»

Конкурс авторського вірша у 2012/2013 н.р. (для учнів 5-11 класів)

Мета конкурсу:

- виявити талановитих учнів та допомогти в їх творчому розвитку;
- виховувати у дітей любов до рідного краю та рідної мови, любов до людей;
- сприяти розвитку кращих моральних якостей, духовності та культури.

Хід заходу

Вступне слово бібліотекаря: Мабуть, кожен із нас, хоча б раз у житті, під впливом якогось негамованого пориву брав до рук чи то олівець, чи то ручку і на клаптику якогось паперу записував усі ті метушливі думки, які народжувалися саме в ту хвилину. А потім, ці сердешні роздуми, у більшості своїй, так і залишалися на мовчазних сторінках паперового життя. Так все ж у декого із вас ці думки на папері настільки виразні, що ними не гріх і поділитися. Адже у слові і любов, і надія, і туга, і відчай. У слові - весь світ. Саме нестримна жага до слова, поетичного слова, збрала в черговий раз вас, шановні учасники конкурсу, у цій затишній залі для того, щоб ви поділились з нами своєю творчістю.

Бібліотекар: Номінація «Вогненне слово Кобзаря». Україна і Шевченко... Які близькі та невід'ємні ці поняття! Поет-лірик. Поет-мислитель. Поет-страдник... Усе його життя, невіддільне духовно від України. Пройшовши мученицькі кола відчаю, йому, нарешті, усміхнулося щастя: він бачив початок тієї суспільної справи, до якої линув всією душею. Проте не дожив до здійснення того відродження, якому сприяв своїми думами-піснями... Але його вогненне слово відгукнулося у серцях наступних поколінь і надихнуло на написання віршів наших конкурсанток: *Гойдаш Мілену та Кузнюк Кароліну.*

Кобзар України

Коли читаю я Шевченка,
То уявляю кобзаря.
Сидить сумний він при дорозі
І сам собі пісні співає.
Про те, що воля є на світі,
Але її ніхто не знає.
Що Україна – найрідніша в світі,
І всяк її кохає.
І сумно, тужно кобзареві,
Що бідні люди воленьки не знають,
А лихі, злі пани
Їх в рабство забирають.*Кузнюк
Кароліна, 6–А клас*

Сподівання Шевченка

Коли читаю я Шевченка,
То уявляю береги безкраї
Широкого Дніпра.
І сподівання, й надії
Відомого Кобзаря,
Що «наче човен в синім морі,
То виринали, то потопали».
Проте він жив і закликав:
«Борітеся, сильні духом,
Щоб жити вільно
На нашій рідній Україні!»
Гойдаш Мілена, 6-А клас

Бібліотекар: Номінація «**Найдорожча в світі**». В усіх народів шана до матері була таким же священним почуттям, як і любов до Батьківщини. Образ Матері ввібрав у себе всю радість і печаль, усі втіхи і болі, став прикладом вірності і самопожертви, тієї сили духу, яку у важку годину може виявити лише материнське серце. Чутливими, сповненими любові і ніжності прозвучать для нас віршовані рядки, які присвятили своїм мамам наступні конкурсантки: *Павліченко Варвара* та *Оксана Козачук*.

Мамочці!

Мамо, мамочко, матусю!
Знай, тобою я горжуся!
День за днем ти все мудріша,
Розумніша і спритніша.
Коли сумую, ти розрадиш,
Коли проблеми, щось порадиш,
Матуся- гарна господиня,
Нашого дому берегиня!
Павліченко Варвара, 5-В

Матуся

Голос Мама – найрідніший.
Він найкращий, найсвітліший.
Голос Мама, як струмочок,
Наймиліший голосочок.
Він прекрасний, світанковий,
Наче сонце на долоні.
Руки Мама - найніжніші,
Найгарніші, найтепліші.
Моя Мама привітна
Та ще й дуже тендітна.
Серце неньки добре, ніжне,

Воно зовсім не сніжне!
Мама в мене – єдина!
Ти, Матусенько, - княгиня!
Очі в Мама добрі, ласкаві
Та ще й каро - зеленаві.
Губи у моєї Неньки
Червоненькі та тоненькі.
Я цей віршик про Матусю написала
Та все про неї розказала.

*Оксана Козачук,
8-А клас*

Бібліотекар: Номінація «**Вічні почуття**». Кохання – це те почуття, яке підносить людину до високих поривань. Саме кохання надихає на створення шедеврів мистецтва, водить пензлем художників, виливається в невмирущі рядки поетів. Саме це світле почуття надихнуло нашу наступну учасницю *Демченко Вікторію* до написання вірша.

Мелодію вітрів запам'ятай

Мелодію вітрів запам'ятай
І золотистий колір світла,
Разом із солов'ями заспівай
І зроби ковток повітря.

Схилися тихо до роси,
Яка так рано встала.
Прокинулись уже ліси,
Вона ж іще не впала.

Найважливіші пам'ятай слова,
Які для тебе промовляли.
І збережи у серці почуття,
Як, мов вогонь, палали.

Не згадуй ти ніколи ні образ,
Ні болю, ні страждання.
Хай забирає все це час,
Найкраще все ж – кохання.

Хоч час минулий не вернеш,
Та згадки будуть з нами.
Радій, кохай доки живеш
І вночі милуйся зірками.

Демченко Вікторія, учениця 11-Б класу

Бібліотекар: Номінація «Справжня дружба». Справжня дружба, як і кохання, перемагає все: час, оточення, обставини. Не тільки закоханих розподіляють на небесах, друзів також. Тому що друг теж частинка твоєї душі, це «обраний тобою родич». Не вірте тому, що «дружби не існує», - пише у своєму вірші *Петриченко Інна, учениця 6-Б класу.*

Дружба

Мне говорили: дружбы не бывает,
Чтоэто – сказки, это ишь в кино.
Но все ошиблись, ведьони не знали,
Что повстречать тебя мне было суждено.

С тобой могу и плакать, и смеяться,
Могу молчать, и знаю – ты поймёшь.

И если буду я в тебе нуждаться,
В минуту трудную, знаю, ты прийдёшь!

Ты не осудишь, если ошибусь я,
И дашь совет хороший, как всегда,

А если вдруг поссоримся немного,
С кем не бывает, с нами – иногда.

Я прощаю, ты меня прощаешь,
И мы опять часами говорим.

Я доверяю, ты мне доверяешь
Все наши тайны только нам двоим

Мне говорили: дружбы не бывает,
Но их словам не верю всё равно.
Ведь для меня та сказка стала явью.

Петриченко Інна, учениця 6-Б класу

Бібліотекар: Номінація «**Вставай, Україно!**». Кожен порух душі, кожен вчинок, кожен життєвий крок – це все, чим є для українців Україна. Ось чому події, які відбулися і відбуваються в нашій країні, знайшли відгук у поезії наших конкурсантів. Вони щиро вірять в невмирущість української нації і світле майбутнє своєї країни. Україна вічна, бо вічний її народ. Попри лагідну вдачу, українці надзвичайно сильні і витривалі, здатні захистити себе й боронити свій рідний край. І допоки буде народ вірити в себе, у свої сили, буде шануватися і виборювати свою незалежність, доти буде існувати українська держава, про неї знатиме і поважатиме світ...

Вставай, Україно!

Вставай, Україно! Піднімайся, народе!

На боротьбу за мир і свободу!

Крим в окупації, суша і море,

Єднаймося, друзі, у нас спільне горе.

Вздовж наших кордонів від півдня на схід,

Озброєне військо вороже стоїть.

Там танки, гармати і БТри,

У небі чатують гелікоптери.

Та нас запевняє «братская Раша»:

– Нам не нужна территория ваша.

Мы с Украиной – братский народ,

Российское войско не нападет.

И в Крыму – не россияне,

Человечки зеленые – инопланетяне.

Брехливий ти наш, північний сусіде!

Дружба така нам не підійде.

Хліб ми ділили з вами і сіль,

А ви принесли нам горе і біль.

Тож стережіться, «чоловічки зелені»,

Господарі ми на наших теренах.

Інопланетянин тут не пройде,

Голову й зброю свою покладе.

Південь і схід, шикуйся в колони!

Вас вводять в оману зелені і червоні.

Північ і захід – одна ми країна,

Одна Батьківщина у нас – Україна!

Єднаймося, друзі, встаємо у лави!

На захист країни, на захист держави!

Смертей не буває двох, а чи трьох,

За нами країна, і з нами – Бог!

Стерницька Марина, Садівнича Ліана, 7-В клас